

nu var det vist godt nok. Og hr. Skaarup kan gætte, hvilken position jeg havde. Jeg var faktisk en af dem, der udgjorde det flertal, der sagde: Nej, monitorering af Tyrkiet skal fortsætte. Preset på Tyrkiet skal fortsætte, for vi skal ikke acceptere, at noget land i Europarådet krænker menneskerettighederne.

Så jo, den indsats gør vi, den gør vi i Europarådet, den gør vi i Danmark. Men det forudsætter selvfølgelig én ting, og det er, at man er til stede.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg tror ikke, vi når meget længere med hensyn til denne her diskussion, men det, vi i hvert fald nåede frem til, var, at Enhedslisten er enig i, at der er nogle grundlæggende principper, som bliver brudt af nogle af de her europarådslande, eksempelvis i forhold til Tyrkiet, hvorfra Danmark modtog fem, der fik opholdstilladelse i 1999.

Derfor er mit spørgsmål til slut til hr. Søren Søndergaard: Vil det så ikke være rimeligt, at man siger til Tyrkiet: Nu må I altså overholde eksempelvis princippet om, at I tager jeres egne borgere retur, eksempelvis princippet om, at I ikke har dødsstraf, før I kan fortsætte som medlem af Europarådet? Var det så ikke det rigtige at gøre, hvis det er det, hr. Søren Søndergaard mener om det her.

Så vil jeg godt til slut spørge: Er det ikke også rigtigt, at vi er meget karrige med at sige til nye medlemslande, at de kan komme ind, hvis der er sådanne principielle ting, som de ikke overholder? Altså tænk på Armenien, der så sent som januar 2001 har fået lov til at blive medlem af Europarådet, men alligevel bliver ved med at sende personer til Danmark, som skal have opholdstilladelse. Er det ikke rimeligt, at vi ser på det forhold?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jo, jeg kan bekræfte, at den diskussion, som hr. Skaarup nu blander sig i, og som Dansk Folkeparti nu blander sig i, er en diskussion, der har været ført i årevis, ja, næsten i årtier.

Det var en diskussion, der blev ført i 1991, da en række nye lande kom ind. Den blev ført i 1992, 1993, da for eksempel Albanien kom ind. Den bliver ført i forbindelse med den monitorering, der foregår. Der foregår løbende en diskussion, hvor alle har mulighed for at deltage, og

hvor alle har mulighed for at forholde sig til den.

Vores opfattelse er, at man af politiske grunde har sænket standarden for meget. Vi mener, at holdningen f.eks. til Tyrkiet er rent politisk begrundet. Vi mener, at ingen andre lande var sluppet af sted med det, Tyrkiet er sluppet af sted med, når det gælder fortsat tortur osv.

Det, der bare undrer mig, er, at jeg nu får hr. Peter Skaarup som allieret i den kamp. Hver eneste gang vi i Folketinget har forsøgt at rejse spørgsmålet om Tyrkiets undertrykkelse og undertrykkelse andre steder, hvem har så den principielle modstander i forhold til det været? Ja, det har været Dansk Folkeparti.

Jo, vi går bestemt ind for at lægge pres på alle lande, som overtræder menneskerettighederne, og det inkluderer, at hvis de forsætter og der ikke er nogen fremgang, kan de blive ekskluderet af Europarådet.

Formanden:

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte Dansk Folkepartis forslag til folketingsbeslutning om at betragte 38 af Europarådets 42 medlemslande som sikre lande.

Jeg mener, at det allerede er nævnt her tidligere i debatten og senest af den forrige ordfører, hr. Søren Søndergaard, der fremlagde, jeg vil næsten sige, bevis for, at det ville være ganske uholdbart, hvis man rent faktisk valgte at gennemføre Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Det kan selvfølgelig virke besnærende og i og for sig også meget logisk, at medlemslandene af Europarådet, som har undertegnet flygtningekonventionen af 1951 og tillægsprotokollen fra 1967, også bør betragtes som sikre lande. Det er umiddelbart besnærende at nå til den konklusion, men virkeligheden er altså en anden, bl.a. fordi der er de historiske forudsætninger for Europarådet, som der er, Tyrkiets særlige stilling, som hr. Søren Søndergaard især var optaget af lige før, men også det, at Europarådet de seneste år i forbindelse med optagelse af nye lande også, må man nok sige, har truffet nogle afgørelser, som også havde politiske elementer i sig, så man fandt, at det var nødvendigt at optage nogle af de nye demokratier i Central- og Østeuropa som medlem af Europarådet og på den baggrund sikre, at disse lande også kommer til at overholde menneskerettighederne.